

**ВИДАЧА СВІДОЦТВА ПРО ПРИДБАННЯ МАЙНА
З ПРИЛЮДНИХ ТОРГІВ (АУКЦІОНІВ)**

Постановка проблеми. Останнім часом надзвичайної актуальності набули правові проблеми, пов'язані з примусовою реалізацією заставленого або арештованого майна внаслідок невиконання його власниками своїх цивільно-правових зобов'язань. Реалізація майна, що відбувається на прилюдних торгах (аукціонах), має певну специфіку, що відбивається, зокрема, й на процедурних аспектах оформлення переходу права власності. Набуття майна з прилюдних торгів (аукціонів) підлягає нотаріальному посвідченню в межах вчинення такої нотаріальної дії, як видача свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів. Належне унормування процесуальних аспектів видачі свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів) має слугувати підґрунтям для забезпечення єдності й адекватності правового змісту і юридичної форми даної юридично значущої дії, дотримання прав усіх заінтересованих осіб та захист їх інтересів. У зв'язку з цим найважливішого значення набуває питання вдосконалення правової регламентації процесуальних аспектів видачі свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Актуальність дослідження процесуального порядку вчинення видачі свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів) пов'язана із необхідністю визначення та аналізу правових особливостей цієї нотаріальної дії. Зазначена проблематика не була предметом окремих самостійних наукових праць, а розглядалася тільки в аспекті дослідження компетенційних повноважень нотаріальних органів та спеціальних правил вчинення окремих нотаріальних дій у роботах К. С. Юдельсона, М. Г. Авдюкова, В. В. Комарова, В. В. Баранкової, С. Я. Фурси. Поряд із цим, спеціального наукового дослідження наразі потребують такі процесуальні особливості видачі свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів), як фактичний склад, що встановлюється нотаріусом, суб'єктний склад цієї нотаріальної дії, правова характеристика свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів) як правовстановлювального документу тощо.

Метою дослідження є визначення правової характеристики та процесуальних особливостей видачі свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів) і на цій підставі вирішення низки проблемних питань, що виникають при вчиненні цієї нотаріальної дії, а також розробка науково обґрунтованих пропозицій щодо вдосконалення чинного нотаріального законодавства в частині внормування порядку видачі свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів).

Нотаріальна форма охорони та захисту цивільних прав фізичних та юридичних осіб, держави спрямована на офіційне визнання й підтвердження безспірних прав та фактів, що визначає або змінює статус заінтересованих осіб як суб'єктів права.

Юридична природа нотаріальної діяльності зумовлена тим, що нотаріус повинен безпосередньо застосовувати норми права для вирішення конкретних юридичних справ. При цьому в межах учинення відповідних нотаріальних дій нотаріусом застосовуються одночасно норми і матеріального, і процесуального права, що відповідно визначають власне характер справи, що розглядається, та водночас оптимальний порядок досягнення юридичного результату [1, с. 188].

До повноважень нотаріусів відповідно до ст. 34 Закону України «Про нотаріат» належить учинення такої нотаріальної дії, як видача свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів).

Відповідно до ч. 4 ст. 656 Цивільного кодексу (далі – ЦК) України до договору купівлі-продажу на біржах, конкурсах, аукціонах (публічних торгах) застосовуються загальні положення про купівлю-продаж, якщо інше не встановлено законом про ці види договорів купівлі-продажу або не впливає з їх суті. Отже, враховуючи ст. 657 ЦК України, правочини щодо придбання на публічних торгах об'єктів нерухомого майна повинні укладатися в письмовій формі і підлягають обов'язковому нотаріальному посвідченню та державній реєстрації.

Перш за все, видача свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів має на меті

посвідчити безспірний факт набуття права власності на майно, а також підтвердити, що виникнення цього права є наслідком саме придбання майна з прилюдних торгів. Основною метою виконання цієї дії для набувача є офіційне визнання безспірного права, а саме існування права власності на набуте майно саме в цієї особи.

Особливості нотаріальної дії, що розглядається, визначаються характером придбання майна: воно набувається внаслідок проведення прилюдних торгів. Продаж нерухомого майна його власником при цьому є примусовим і відбувається в порядку звернення стягнення на зазначене майно. Це може статись унаслідок невиконання основного зобов'язання, забезпеченого нерухомістю як предмета застави чи притримання. Так, згідно зі ст. 591 та 597 Цивільного кодексу України, реалізація предмета застави чи притримання, на який звернено стягнення, провадиться шляхом продажу з публічних торгів. Продаж заставленого чи притриманого майна забезпечує захист інтересів кредитора, виконання зобов'язання. У разі реалізації нерухомості на прилюдних торгах (аукціонах) складається відповідний акт, що є підставою для подальшого оформлення покупцем права власності на це майно.

Таким чином, придбання на прилюдних торгах (аукціонах) нерухомого майна, на яке накладено арешт, не передбачає укладення договору купівлі-продажу, а оформляється шляхом видачі нотаріусом свідоцтва про придбання нерухомого майна з прилюдних торгів на підставі акта про реалізацію такого майна.

Чинне нотаріальне законодавство дещо суперечливо визначає об'єкти, набуття яких оформляється видачею свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів). Так, ст. 72 Закону України «Про нотаріат», що регулює порядок учинення даної нотаріальної дії, знаходиться у главі 9 «Видача свідоцтва про придбання жилих будинків з прилюдних торгів», проте сама стаття має назву «Видача свідоцтва про придбання нерухомого майна, яке було предметом застави (іпотеки)». Вважаємо, що слід керуватися змістом статті, положення якої врегульовують як придбання арештованого жилого будинку (квартири), так і нерухомого майна, що було предметом застави (іпотеки). Це відповідає і самій логіці побудови змісту ст. 72, а саме: частини 1 та 2 визначають місце оформлення свідоцтв про придбання вказаних об'єктів, а частина 3 та 4 – підстави отримання відповідних свідоцтв.

Таким чином, у межах зазначеної нотаріальної дії нотаріуси мають право видавати свідоцтво про придбання з прилюдних торгів не тільки жилого будинку (квартири), а й іншого нерухомого майна. Адже і в Законі України «Про виконавче провадження», і в п. 1.1 Тимчасового положення про порядок проведення прилюдних торгів з реалізації арештованого майна, затвердженого наказом Мін'юсту від 27 жовтня 1999 р. № 68/5, йдеться про нерухоме майно, а саме про квартиру, будинок, підприємство як цілісний майновий комплекс, інші приміщення, земельні ділянки. Крім цього, форма № 16 у наказі Мін'юсту від 31 грудня 2008 р. № 2368/5 «Про затвердження Правил ведення нотаріального діловодства» визначає зміст свідоцтва про придбання з публічних торгів саме арештованого нерухомого майна.

Видача свідоцтва про придбання майна з публічних торгів відбувається в певному встановленому нотаріальним законодавством процесуальному порядку, який складається із загальних та спеціальних правил. Застосування цих правил у нотаріальному процесі зумовлено правозастосовчим характером нотаріальної діяльності, в межах якої постановляється відповідний нотаріальний акт. Учinenня такої нотаріальної дії має відбуватися на підставі правильного застосування закону з урахуванням певних юридичних обставин, встановлених нотаріусом у результаті дослідження доказів [2, с. 96].

Особливість видачі свідоцтва про придбання нерухомого майна з публічних торгів (аукціонів) полягає в тому, що від нотаріуса не вимагається перевіряти факт належності нерухомого майна колишньому власнику, витребувати правовстановлюючі документи, відомості про факт реєстрації майна органами виконавчої влади, довідку-характеристику органів БТІ та інші документи, як при посвідченні правочинів щодо відчуження нерухомого майна. Оскільки продаж є примусовим, усі необхідні відомості та документи вже витребувані в межах попередніх проваджень судовими органами чи державним виконавцем, а тому нотаріус звільняється від перевірки цих фактів.

Поряд із цим, у межах видачі свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів) нотаріус зобов'язаний встановити факт придбання майна з прилюдних торгів і перевірити особу набувача.

Факт придбання майна передусім пов'язаний із проведенням прилюдних торгів.

За чинним законодавством прилюдні торги становлять собою продаж майна, за яким його власником стає покупець, що в ході торгів запропонував за нього найвищу ціну (п. 2.2 Тимчасового положення про порядок проведення прилюдних торгів з реалізації арештованого нерухомого майна, затвердженого наказом Мін'юсту 27 жовтня 1999 р. № 68/5 (далі – Тимчасове положення)). Різновидом прилюдних торгів є аукціон. При цьому відповідно до п. 1 «Положення про порядок проведення аукціонів (публічних торгів) з реалізації заставленого майна», затвердженого наказом Кабінету Міністрів України від 22 грудня 1997 р. № 1448, реалізується заставлене майно, на яке згідно із законодавством звернено стягнення. Арештоване нерухоме майно реалізується тільки на прилюдних торгах за правилами, встановленими Тимчасовим положенням.

Доказом факту придбання майна з прилюдних торгів (аукціону) є відповідний акт, порядок складення якого може відрізнятися залежно від виду прилюдних торгів. Порядок оформлення результатів прилюдних торгів визначається Тимчасовим положенням. Так, відповідно до п. 6.1 Тимчасового положення державний виконавець після повного розрахунку покупців за придбане майно на підставі протоколу про проведення прилюдних торгів та копії документів, що підтверджують розрахунок за придбане майно, складає акт про проведені прилюдні торги і подає його на затвердження начальнику відповідного органу державної виконавчої служби. Затверджений акт державний виконавець видає покупцеві, копія акта надсилається стягувачу та боржнику.

Крім того, відповідно до п. 5.12.2 Інструкції про проведення виконавчих дій, затвердженої наказом Мін'юсту від 15 грудня 1999 р. № 74/5, продаж майна боржника, за винятком нерухомого майна, здійснюється спеціалізованими організаціями. Такими спеціалізованими організаціями є суб'єкти господарювання, визначені на тендерній (конкурсній) основі, які здійснюють реалізацію майна шляхом проведення аукціонів. Продаж нерухомого майна здійснюється шляхом проведення торгів спеціалізованими організаціями, які мають право здійснювати операції з нерухомістю в порядку, передбаченому законодавством і визначені на тендерній (конкурсній) основі (Положення про умови і порядок проведення тендерів (конкурсів) з визначенням спеціалізованих організацій для реалізації арештованого державними виконавцями майна, затверджене наказом

Мін'юсту від 11 листопада 2003 р. № 136/5). Згідно з п. 16 «Положення про порядок проведення аукціонів (публічних торгів) з реалізації заставленого майна» організатор аукціону складає акт про проведений аукціон і подає його на затвердження суду, який прийняв рішення про звернення стягнення на заставлене майно, або нотаріусу, що вчинив виконавчий напис. Отже, акт про проведення аукціону складає або державний виконавець, або спеціалізована організація (організатор аукціону).

В обох випадках свідоцтво про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів) видається на підставі відповідного акта й при цьому до обов'язків нотаріуса не входить перевірка факту проведення повного розрахунку, оскільки його проведення є необхідною умовою складення акта про проведені прилюдні торги.

Відповідно до ст. 43 Закону України «Про нотаріат» нотаріус зобов'язаний встановити особу набувача. Набувачем може бути як фізична, так і юридична особа. Аналіз положень п. 244 Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України дозволяє зробити висновок, що набувач може звернутися за видачею свідоцтва як особисто, так і через представника.

Відповідно до вимог ст. 43 Закону України «Про нотаріат» встановлення особи відбувається на підставі дослідження паспорта або іншого документа, який виключає будь-які сумніви щодо особи, яка звернулася за вчиненням нотаріальної дії. Представник набувача – фізичної особи, крім документів, що підтверджують його особу, має надати документи на підтвердження його повноважень. Оскільки отримання свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів) не є вчиненням цивільно-правового правочину, то як документи, що підтверджують особу набувача або його представника, можуть надаватися не тільки паспорт, а й посвідчення особи моряка, посвідка про проживання особи, що мешкає в Україні, але не є громадянином України, національний паспорт іноземця або документ, що його замінює, посвідчення водія, посвідчення інваліда чи учасника Великої Вітчизняної війни, посвідчення, видане за місцем роботи фізичної особи тощо. Крім того, на підтвердження наявності ідентифікаційного номера (коду) нотаріусу подається відповідна, завірена уповноваженою особою, довідка або витяг, яка залишається у справах нотаріуса.

У випадку, коли набувачем є юридична особа, що діє в нотаріальному процесі через

представника, нотаріусу слід одночасно перевіряти обсяг цивільної правоздатності такої особи й повноважень представника. При перевірці обсягу цивільної правоздатності юридичних осіб нотаріуси зобов'язані ознайомитись з установчими документами (статут, засновницький договір), установчими актами, свідоцтвом про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності (витяг з єдиного державного реєстру підприємств та організацій України), положенням про філію та представництво юридичної особи, наказом юридичної особи про призначення керівника філії або представництва. Особа представника встановлюється за вищевикладеними правилами встановлення фізичних осіб. Повноваження представника перевіряються нотаріусом за довіреністю, виданою представникові, за допомогою Єдиного реєстру довіреностей у порядку, передбаченому Положенням про Єдиний реєстр довіреностей. Нотаріус не вимагає подання довіреностей від осіб, уповноважених на це установчими документами юридичної особи, законом або іншими актами цивільного законодавства. У цих випадках від представників вимагаються документи, які передбачають зазначені повноваження та посвідчують їх службове становище.

Усе вищевикладене стосується того випадку, коли торги відбулися, проте законодавство передбачає й інший перебіг подій. Так, відповідно до підпунктів 7.1, 7.3 Тимчасового положення, прилюдні торги вважаються такими, що не відбулися, у разі:

- відсутності покупців або наявності тільки одного покупця;
- якщо жоден із покупців не запропонував ціну, вищу за стартову ціну лота;
- несплати в установлений термін переможцем прилюдних торгів належної суми за придбане майно.

У такому разі майно реалізовується на наступних прилюдних торгах, які проводяться в порядку, визначеному цим Положенням. Якщо прилюдні торги не відбулися двічі, то майно знімається з торгів, про що спеціалізована організація в триденний термін повідомляє державного виконавця.

Згідно з ч. 4 ст. 61 Закону України «Про виконавче провадження» та п. 5.12.7 Інструкції про проведення виконавчих дій, якщо стягувач у 15-денний строк письмово не заявить про своє бажання залишити за собою непродане майно, арешт з майна знімається, воно повертається боржникові, а виконавчий доку-

мент у разі відсутності в боржника іншого майна, на яке може бути звернено стягнення, повертається стягувачеві без виконання. Проте законом передбачена ситуація, коли стягувач може виявити бажання залишити за собою непродане майно. У такому разі відповідно до вказаного пункту Інструкції про передачу майна стягувачу в рахунок погашення боргу державний виконавець виносить постанову, яка затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби. При передачі стягувачеві майна державним виконавцем складається акт.

Відповідно до чинного законодавства постановою державного виконавця про передачу майна стягувачеві в рахунок погашення боргу та акт державного виконавця про передачу стягувачу майна є підставою для подальшого оформлення стягувачем права власності на це майно. Згідно з ч. 3 ст. 72 Закону України «Про нотаріат» та п. 247 Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, якщо публічні торги (аукціон) оголошено такими, що не відбулися, нотаріус видає відповідне свідоцтво про придбання такого майна стягувачеві на підставі складеного та затвердженого в установленому порядку акта із зазначенням того, що публічні торги (аукціон) не відбулися.

Вчинення такої нотаріальної дії, як видача свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів), як і будь-якої іншої, має набувати відповідного процесуального оформлення. Нотаріальним актом-документом, що фіксує результат учинення цієї нотаріальної дії, є свідоцтво про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів).

Свідоцтво про придбання арештованого нерухомого майна з прилюдних торгів видається за формою № 16, а про передачу майна, що стягується в рахунок погашення боргу – за формою № 17, затвердженими Наказом Мін'юсту від 31 грудня 2008 р. № 2368/5 «Про затвердження Правил ведення нотаріального діловодства». Пункт 5 Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України передбачає викладення примірників цих свідоцтв на спеціальних бланках, а відповідно до положень п. 248 вказаної Інструкції, якщо майно (свідоцтво) підлягає обов'язковій державній реєстрації, нотаріус зазначає про це в тексті свідоцтва із зазначенням органа, який здійснює таку реєстрацію.

Свідоцтво про придбання майна з прилюдних торгів є правовстановлюючим докумен-

том, оскільки надає набувачеві майна статусу його власника, але при цьому автоматично не змінює статусу набутого ним майна, адже воно перебуває або під арештом, або під заборонаю відчуження. У зв'язку з цим постає питання щодо порядку зміни статусу набутого майна, оскільки вищезазначені обтяження щодо розпорядження майном обмежують нового власника у можливості реалізації свого права власності, попри те що не зумовлені його власними діями. Для того, щоб скасувати арешт чи заборону відчуження, власник має виявити відповідну ініціативу і звернутися до уповноважених на виконання таких дій органів. Природно, при цьому заінтересована особа має бути поінформована про наявні обтяження щодо розпорядження майном та порядки їх подальшого зняття.

Справді, фактично після реалізації арештованого нерухомого майна арешт (заборона відчуження) перестає бути доцільним.

Як відомо, метою накладення арешту є захист майнових інтересів стягувача шляхом забезпечення збереження майна боржника, на яке може бути звернене стягнення. Так, згідно з ч. 6 ст. 55 Закону України «Про виконавче провадження», арешт застосовується: 1) для забезпечення збереження майна боржника, що підлягає наступній передачі стягувачеві або реалізації; 2) для виконання рішення про конфіскацію майна боржника; 3) при виконанні ухвали суду про накладення арешту на майно, що належить відповідачу і знаходиться у нього чи в інших осіб.

Як бачимо, після реалізації майна мета накладення арешту або заборони відчуження вже досягнута: майно боржника, на яке могло бути звернене стягнення, збереглося до реалізації, реалізація відбулася і майновий інтерес кредитора задовольнився за рахунок коштів, отриманих від цієї реалізації. З теоретичної точки зору, такий арешт також не може тривати далі, оскільки переможець торгів набуває права власності на придбане майно на первісних підставах, що зумовлює відсутність правонаступництва між попереднім і теперішнім власником. [3, с. 114; 4, с. 204].

Чинне законодавство наступним чином вирішує питання щодо зняття існуючих обтяжень відносно реалізованого нерухомого майна. Відповідно до п. 3 Інструкції про порядок заповнення заяв та ведення Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, затвердженої наказом Міністерства юстиції від 18 серпня 2004 р. № 85/5, вилучення запису з Реєстру

здійснюється Реєстратором на підставі заяви про вилучення обтяження об'єкта нерухомого майна (додаток 3 до Положення про Єдиний реєстр заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, затверджений наказом Міністерства юстиції від 9 червня 1999 р. № 31/5).

Заява про вилучення обтяження об'єкта нерухомого майна подається державними нотаріальними конторами, приватними нотаріусами, посадовими особами виконавчих комітетів органів місцевого самоврядування, судами, слідчими органами, органами державної виконавчої служби та іншими особами, які передбачені Положенням про Єдиний реєстр заборон відчуження об'єктів нерухомого майна. Дії щодо внесення відомостей до Єдиного державного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, а саме подання заяви про вилучення обтяження об'єкта нерухомого майна мають виконуватися тим органом, який постановив рішення про арешт майна [5, с. 89]. Підставами для подання заяви про вилучення запису про арешт нерухомого майна можуть бути ухвала суду загальної юрисдикції про скасування заходів забезпечення позову чи ухвала господарського суду про забезпечення позовних вимог або ж постановою органа державної виконавчої служби про звільнення майна з-під арешту.

Таким чином, придбання нерухомого майна з прилюдних торгів (аукціонів) зумовлює формальну необхідність для нового власника майна звернутися до суду чи державної виконавчої служби для скасування арешту, а вже постановлений цими органами акт буде підставою для вилучення відомостей про арешт з Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна.

Отже, скасування арешту належить до компетенції органів та осіб, уповноважених на його накладення: суду, господарського суду, державного виконавця, слідчого тощо. Нотаріус не може перебирати на себе повноваження цих органів, тому питань щодо скасування арешту не вирішує. Зняття ж заборони відчуження належить саме до компетенції нотаріуса, але становить собою окрему самостійну нотаріальну дію, яка, згідно з принципом диспозитивності в нотаріальному процесі [6, с. 115], вчиняється за ініціативою заінтересованої особи (у даному випадку нового власника майна). Така нотаріальна дія може бути вчинена за власним розсудом набувача в будь-який час, навіть значно пізніше видачі свідоцтва про придбання майна з прилюдних

торгів (аукціонів) і навіть іншим нотаріусом.

Таким чином, усе вищевикладене свідчить про неможливість автоматичного скасування обтяжень щодо набутого з прилюдних торгів (аукціонів) майна й покладення на нотаріуса обов'язку вирішення цього питання безпосередньо в межах видачі свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів). Поряд із цим, вважаємо за доцільне включити до процесуального порядку вчинення цієї нотаріальної дії обов'язок нотаріуса роз'яснити заінтересованим особам (набувачеві або його представникові) порядок зняття наявних щодо набутого майна обтяжень. Покладення на нотаріуса зазначеного обов'язку має розглядатися як прояв реалізації функції надання нотаріусом правової допомоги [7. с. 187] і сприятиме заінтересованим особам у здійсненні їх прав та законних інтересів відповідно до положень ст. 5 Закону України «Про нотаріат».

Висновки. Отже, придбання майна та видача свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів) повинні бути здійснені з додержанням певних законодавчо встановлених процедурно-процесуальних вимог. Суб'єктами даної нотаріальної дії можуть бути як покупець (набувач) нерухомого майна, так і стягувач, якому може бути видане свідоцтво про придбання такого майна в разі, якщо торги не відбулися, а також їх представники. При вчиненні даної нотаріальної дії нотаріуси встановлюють факт продажу з прилюдних торгів (аукціонів) чи факт, що прилюдні торги (аукціон) не відбулися. Доказом цих фактів є відповідний акт, складений уповноваженим суб'єктом. Результати вчинення даної нотаріальної дії оформлюються свідоцтвом про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів), що є правостановлюючим документом.

Література

1. Баранкова В. В. Нотариальная деятельность как правовая форма / В. В. Баранкова // Весник Академии правовых наук Украины. – 1998. – № 3. – С. 185–192.
2. Баранкова В. В. Доказування у нотаріальному процесі / В. В. Баранкова // Проблеми законності : респ. міжвід. наук. зб. – Вип. 42. – 2000. – С. 94–100.
3. Цивільне право України : підручник : у 2 кн. – Кн. 1 / [за ред. О. В. Дзери та Н. С. Кузнєцової]. – К. : Юрінком Інтер, 1999. – 864 с.
4. Цивільне право України : підручник : у 2 т. – Т. 1 / [Борисова В. І., Баранова І. В., Жилінкова І. В. та ін. ; за заг. ред. В. І. Борисової, І. В. Спасибо-Фатєєвої, В. Л. Яроцького]. – К., 2004. – 480 с.
5. Гриценко Г. Порядок внесення відомостей до Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна про накладення та зняття арешту на підставі ухвал господарських судів та судів загальної юрисдикції про забезпечення позовних вимог / Г. Гриценко // Юридичний радник. – 2006. – № 1 (9). – С. 86–93.
6. Нотаріат в Україні : підручник / [за ред. В. В. Комарова]. – К. : Юрінком Інтер, 2006. – 320 с.
7. Баранкова В. В. Функции нотариальной деятельности / В. В. Баранкова // Підприємництво, господарство і право. – 2003. – № 11. – С. 89–91.

Надійшла до редколегії 07.09.2009

Анотації

Визначено правові характеристики та процесуальні особливості видачі свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів). Запропоновано шляхи вдосконалення чинного нотаріального законодавства в частині порядку вчинення цієї нотаріальної дії.

Определены правовые характеристики и процессуальные особенности выдачи свидетельства о приобретении имущества с публичных торгов (аукционов). Предложены пути совершенствования действующего нотариального законодательства в части порядка совершения этого нотариального действия.

Legal characters and procedural features of certification about acquisition of property from public auctions are defined. The ways of current notarial legislation improvement in part of accomplishing of this notarial act's order are offered.